

[Auken.]

foregå, når ingen af de nordiske lande bliver medlemmer.

Der efterlyses så tit alternativer fra modstandernes side, men hvordan kan man vurdere de alternative muligheder for samarbejde i Norden og med EF, når man overhovedet ikke officielt er rede til at undersøge alternativerne?

Vi står over for at skulle træffe en beslutning i de kommende måneder af historisk rækkevidde. Siger vi ja til fællesmarkedet, må vi være forberedt på, at det vil være som det eneste nordiske land. Efter alt at dømme vil der ikke være flertal i Norges befolkning eller det nødvendige flertal i det norske storting for norsk indmeldelse. Der vil altså være tale om, at Danmark bliver alene i fællesmarkedet, mens de øvrige nordiske lande står udenfor.

Vælger vi derimod at sige nej til medlemskab af EF, har vi ikke dermed sagt nej til europæisk samarbejde, men kun sagt, at de nordiske lande i fællesskab må finde en løsning tilknytning til fællesmarkedet end fuldt medlemskab.

Jeg skal for en ordens skyld til sidst sige, at vi kan ikke stemme for den foreslåede dagsorden, vi vil stemme imod.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 14.

Mødet udsat kl. 12.34.

Mødet genoptaget kl. 14.

Forhandlingen genoptoges.

Ritt Bjerregaard: Jeg kan give min fulde tilslutning til det udmærkede indlæg, hr. Auken holdt kort før frokostpausen, og jeg skal ikke gentage nogen af de ting, han har fremført. Jeg skal i stedet koncentrere mig om en enkelt del af hele problemkomplekset, som har været meget lidt belyst i debatten, nemlig uddannelsesproblematikken, som den konservative ordfører her i dag også har været inde på.

Inden jeg går over til dette konkrete

punkt, vil jeg ikke undlade at beklage mig over de arbejdsvilkår, folketinget har haft før denne debat, der jo visseleg ikke kom bag på nogen.

Under ministerens tale i går blev der uddelt et meget fyldigt notat vedrørende socialpolitikken dateret den 10. december. Jeg tror, at alle har været glade for at få dette notat, selv om meningene om det allerede er meget delte. Men jeg tror også, at de fleste har været forbavset over, at det ikke kom noget før, så det virkelig kunne indgå i debatten. Der er immervæk nogle dage imellem den 10. og den 15. Men dette notat fik vi dog. Vi fik derimod ikke noget notat om uddannelsen, selv om markedssekretariatet den 5. november 1971 har lavet et sådant notat. Hverken jeg eller folketingets bibliotek vidste, at det eksisterede, før vi i går i fagbladet AS Debat nr. 10 læste, at der var udarbejdet et sådant notat. En henvendelse til markedssekretariatet gav så til resultat, at jeg fik notatet.

Betyder det, at enkeltpersoner og folketingets medlemmer selv skal henvende sig til markedssekretariatet for at høre, om man dér har lavet noget inden for et bestemt område? Kan vi ikke få en forsikring om, at ministeren sørger for, at den slags notater kommer til folketingets kendskab?

På uddannelsesområdet er folketinget oven i købet tidligere gennem et spørgsmål i september måned blevet lovet en nærmere redegørelse, så det havde vel nok været rimeligt, om dette notat var sendt rundt. Det er meget svært at frigøre sig for en beklæmende følelse af, at der allerede er taget hul på fællesmarkedstilstandene, hvor tingene vil foregå i forskellige organisationer og ikke i de parlamentariske organer, hvor enhederne vil være så store, at vi ikke kan overskue, hvad der sker — hele stordriftsfilosofien.

Hermed vil jeg gå over til at beskæftige mig med uddannelsesproblemerne, og jeg vil søge at påvise, at uddannelsespolitikken selvfølgelig vil blive påvirket af vort eventuelle medlemskab af EF.

Som udgangspunkt for mit indlæg vil jeg tage det, handelsministeren sagde herom i går. Jeg citerer:

„... det forslag, som Kommissionen for nogen tid siden fremsatte om, at landene for at lette adgangen til fri etablering in-